

Każdej wypowiedzi towarzyszy konkretna **intencja, czyli cel**, w którym jest tworzona wypowiedź. Jeśli odbiorca właściwie rozpozna intencję wypowiedzi, można mówić o porozumieniu między nadawcą a odbiorcą.

Intencja wypowiedzi - cel wypowiedzi nadawcy.

Przykładowe intencje nadawcy:

- prośba:
- rozkaz:
- aprobata:
- odmowa:
- ocena:
- informacja:
- dezaprobata:

Aby skutecznie się komunikować, nadawca powinien tworzyć wypowiedź zgodną z zasadami komunikacji językowej i posługiwać się językiem (kodem) zrozumiałym dla odbiorcy. Jego myśli powinny być formułowane zwięźle i przejrzysto i nie powinien on zapominać o założonym celu (intencji) wypowiedzi. Zawsze komunikat powinien być dopasowany do sytuacji (kontekstu). Musimy brać pod uwagę, czy jest to komunikat oficjalny, czy nieoficjalny. Ważna jest też świadomość mowy ciała.

Etyka wypowiedzi - zbiór zasad obowiązujących uczestników komunikacji językowej.

Zasady etyki językowej:

- szczerść i prawdomówność nadawcy,
- okazywanie rozmówcy szacunku i życzliwości,
- brak podejrzliwości.

Naruszanie etyki językowej:

- niedopuszczanie rozmówcy do głosu,
- narzucanie swoich poglądów,
- słuchanie lub czytanie z negatywnym nastawieniem,
- prowokowanie,
- upokarzanie,
- napastliwy ton wypowiedzi,
- stosowanie wyrazów mocno oceniających,
- używanie wulgaryzmów,
- mówienie kłamstw,
- celowe wprowadzanie w błąd,
- zatajanie informacji,
- mówienie pochlebstw.

Etykieta językowa- zbiór zasad dotyczących kulturalnego porozumiewania się.